

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt tirsdag den 18. oktober 2022

Sag 99/2021

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Ole Schmidt)

I tidligere instans er afsagt kendelse af Østre Landsrets 14. afdeling den 30. juni 2021 (S-1194-21).

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Poul Dahl Jensen, Michael Rekling og Jens Kruse Mikkelsen.

Påstande

T har nedlagt påstand om, at landsrettens kendelse ophæves, og at sagen hjemvises til Østre Landsret, således at den fremmes som fuld bevisanke.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om stadfæstelse.

Sagsfremstilling

T blev ved Retten i Nykøbing Falsters dom af 21. april 2021 idømt 1 års fængsel, hvoraf 6 måneder blev gjort betinget med vilkår om misbrugsbehandling for syv overtrædelser af straffelovens § 181, stk. 1, ved at have forvoldt ildebrand, tre overtrædelser af lov om euforiserende stoffer, herunder som led i organiseret hashhandel på Christiania, overtrædelse af straffelovens §§ 119 og 121 ved verbalt at overfalde en fængselsfunktionær og overtrædelse af straffelovens § 298, nr. 4, ved at have kørt med DSB uden at betale.

T var sammen med sin daværende beskikkede forsvarer, advokat A, til stede under domsafsigelsen og modtog dommen. Det fremgår af Retten i Nykøbing Falsters retsbog af 21. april 2021, at T blev gjort bekendt med dommens konklusion og reglerne om anke.

Ved ankemeddelelse af 29. april 2021 ankede Statsadvokaten i København med påstand om skærpeelse. Af ankemeddelelsen fremgår, at "[o]pmærksomheden henledes på, at eventuel modanke må ske inden 14 dage fra den 6. maj 2021".

Den 3. maj 2021 blev ankemeddelelsen udleveret til T, som på det tidspunkt var varetægtsfængslet, jf. udleveringsbevis underskrevet 3. maj 2021.

Ts frist for at kontraanke var den 20. maj 2021, jf. retsplejelovens § 905, stk. 2.

Ved brev af 5. maj til Østre Landsret protesterede advokat A imod fortsat varetægtsfængsling af T efter dom. Det fremgik ikke af dette brev, at T ønskede at kontraanke dommen.

Den 28. maj 2021 beskikkede landsretten advokat Ole Schmidt som forsvarer for T under ankesagen. Ved mail af 31. maj 2021 oplyste advokat Ole Schmidt, at T under anken ville påstå det samme som i byretten, dvs. frifindelse i det ikke erkendte omfang, hvorefter advokaten bemærkede, at det ville være nødvendigt med bevisførelse, og at der derfor næppe var afsat tilstrækkelig tid til ankesagen.

Ved mail af 3. juni 2021 protesterede anklagemyndigheden mod kontraanken og nedlagde påstand om, at Ts kontraanke afvises. Anklagemyndigheden anmodede samtidig med henvisning til retsplejelovens § 910, stk. 2, jf. § 905, stk. 2, om, at spørgsmålet om dette blev afgjort forlods, særskilt og på skriftligt grundlag. Anklagemyndigheden bemærkede desuden, at hvis kontraanken blev tilladt, var man enig i, at anken ikke ville kunne forhandles på en halv dag, og at der i stedet måtte afsættes en hel retsdag.

Ved mail af 7. juni 2021 til landsretten fastholdt advokat Ole Schmidt, at sagen skulle behandles som bevisanke, og at der skulle afsættes mindst en retsdag. Af mailen fremgår, at der ville blive behov for bevisførelse i 14 ud af 15 forhold. Advokaten anførte desuden, at T kunne have levet med den afsagte dom fra byretten, hvor der alene skulle afsones 6 måneder, men

da anklagemyndigheden ankede, frygtede hans klient, at anklagemyndigheden ville gentage sin strafpåstand for byretten, der lød på mere end to års fængsel, og at hans klient derfor meddelte sin tidligere forsvarer, at han ville gentage sin påstand for byretten, nemlig frifindelse i det ikke erkendte omfang.

Ts tidligere forsvarer, advokat A, fremsendte den 21. juni 2021 sine bemærkninger til landsretten, hvoraf fremgår, at hun ikke erindrer, at T skulle have anmodet om, at der blev kontraanket med påstand om frifindelse, og at såfremt dette var Ts ønske, var det ikke blevet opfattet således af hende.

Østre Landsret afsagde den 30. juni 2021 kendelse, hvoraf bl.a. fremgår:

”Det følger af retsplejelovens § 905, stk. 1 og 2, at når anklagemyndigheden anker en dom, har tiltalte en kontraankefrist på 14 dage, der regnes fra dagen efter udløbet af den ordinære ankefrist efter § 904, stk. 1. T, der kontraankede dommen den 31. maj 2021, har således kontraanket for sent.

Det fremgår af sagens oplysninger, at advokat A har oplyst, at hun ikke erindrer, at T skulle have anmodet hende om at kontraanke sagen med påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang.

Landsretten finder på denne baggrund, at T ikke har sandsynliggjort, at overskridelsen af kontraankefristen ikke kan tilregnes ham, jf. retsplejelovens § 910, stk. 2, og TFK 2018.1002 Ø.

Af retsplejelovens § 910, stk. 3, fremgår, at såfremt tiltalte iværksætter kontraanke i medfør af retsplejelovens § 905, stk. 2, for sent, kan landsretten tillade anken, hvis der er rimelig grund til det.

...

Det fremgår af sagens oplysninger, at anklagemyndighedens ankemeddelelse den 3. maj 2021 blev udleveret til T, der på det pågældende tidspunkt var varetægtsfængslet. T har således inden udløbet af kontraankefristen været bekendt med anklagemyndighedens udmålingsanke. Landsretten finder allerede på den baggrund, at der ikke er rimelig grund til at tillade hans bevisanke efter retsplejelovens § 910, stk. 3.

Derfor afviser landsretten Ts bevisanke i medfør af retsplejelovens § 910, stk. 1, jf. § 904, stk. 1.”

Sagen blev herefter udsat på berømmelse for så vidt angår udmålingsanken.

Anbringender

T har anført navnlig, at den manglende rettidige kontraanke skyldes fejl fra hans tidligere forsvarers side og henviser til, at det følger af retspraksis fra Højesteret, at anken i så fald som udgangspunkt admitteres. Den tidligere forsvarer burde have sikret sig, at T var fuldt ud klar over risikoen ved ikke at kontraanke. Når man som forsvarer står overfor en klient, der i byretten har fået et meget mildere resultat end påstået af anklagemyndigheden, har man en særlig forpligtelse, når anklagemyndigheden anker, herunder til at sikre sig, at klienten virkelig har forstået risikoen ved at undlade at kontraanke.

Subsidiært har han anført, at der ved mindre utilregnelige fristoverskridelser skal gives tilladelse til ankens admittering, hvis der eksempelvis ikke er givet tilstrækkelig ankevejledning. T ønskede ikke at anke byrettens dom, og ankevejledningen ved domsafsigelsen omfattede ikke Ts efterfølgende anke.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at T ikke har sandsynliggjort, at overskridelsen af kontraankefristen ikke kan tilregnes ham, jf. retsplejelovens § 910, stk. 2.

Det kan ikke antages, at fristoverskridelsen udelukkende skyldes en fejl fra forsvarerens side. Da der ikke i øvrigt er fremlagt oplysninger, som sandsynliggør, at overskridelsen af ankefristen skyldes grunde, som ikke kan tilregnes tiltalte, er betingelserne for at tillade anke i medfør af retsplejelovens § 910, stk. 2, ikke opfyldt.

Der er ikke rimelig grund til at se bort fra fristoverskridelsen, og betingelserne for at tillade anke efter kontraankefristen i medfør af retsplejelovens § 910, stk. 3, er således ikke opfyldt i denne sag, hvor tiltalte var bekendt med ankemyndighedens anke inden kontraankens udløb. Ankemeddelelse blev udleveret til tiltalte den 3. maj 2021, og tiltalte havde dermed flere dage til at reagere, før fristens udløb, ligesom tiltalte i forbindelse med domsafsigelsen blev vejledt om ankereglerne.

Højesterets begrundelse og resultat

Det følger af retsplejelovens § 905, stk. 1 og 2, at når anklagemyndigheden anker en dom, har tiltalte en kontraankefrist på 14 dage, der regnes fra dagen efter udløbet af den ordinære anke-

frist efter § 904, stk. 1. Ts kontraanke skulle således have været iværksat senest den 20. maj 2021. Dette var der oplyst om i ankemeddelelsen, som blev udleveret til T den 3. maj 2021.

Højesteret finder, at der under de foreliggende omstændigheder ikke er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at fristoverskridelsen ikke kan tilregnes T.

Højesteret stadfæster derfor landsrettens kendelse.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

T skal betale kæresagens omkostninger.